

עמ"ת 45634/10/14 - יעקב (ג'קי) שבירו (מור) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

עמ"ת 45634-10-14 מור(עציר) נ' מדינת ישראל

בפני כב' השופט ציון קאפח
יעקב (ג'קי) שבירו (מור) (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד מנצור וחזז
נגד
מדינת ישראל על-ידי ב"כ עוה"ד פיינר, פאלוך ומור

החלטה

ערר על החלטת בית משפט קמא.

הערר נסב על רכיב הפקדה במזומן אשר נקבע במסגרת תנאי שחרור.

רקע:

נגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו שורה של עבירות מס בסך כולל של כ-147 מיליון ₪. כן יוחסו לו עבירות סחיטה באיומים.

הנסיבות המפורטות בכתב האישום אינן צריכות להחלטה זו.

בד בבד, הוגשה בקשה למעצר העורר עד תום ההליכים.

מעצר העורר הוארך עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ומשחלפה התקופה הסטטוטורית, הוארך מעצרו מעת לעת על ידי בית המשפט העליון, על פי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996.

בדין האחרון שנערך בבית המשפט העליון, במסגרת בש"פ 5615/14, הורתה כבוד הש' חיות לבית משפט השלום לשוב ולשקול את שחרור העורר, זאת לאחר קבלת תסקיר מעצר עדכני. אינני נדרש בהחלטה זו, להליכים שקדמו לכך בבית המשפט העליון ובבית משפט השלום, אשר הביאו את כבוד הש' חיות לנקוט בתיבה "**לשוב**".

בית משפט השלום פעל כמצווה עליו, וביום 07.10.14, הורתה כבוד הש' תבור על שחרור העורר בתנאים ובהם

עמוד 1

הפקדה במזומן בסך 400,000 ₪.

העורר לא עמד בתנאי השחרור וביום 19.10.14 התקיים דיון נוסף בעניינו.

בית משפט קמא דחה טענת העורר כי יש לגזור גזירה שווה בינו לבין הנאשם השני. עם זאת, נאותה כבוד הש' תבור להפחית את סכום ההפקדה במזומן לסך 300,000 ₪, בשים לב ליכולתו הכלכלית של העורר.

מכאן הערר אשר בפניי.

העורר טוען כי אינו יכול לעמוד בתנאי השחרור. הוא מציע כי סכום של 696,445 ₪, שמקורו בפיצויים ואשר עוקל על ידי המדינה, ישמש כבטוחה נוספת. לשיטת ב"כ העורר, מקור הכסף כשר. מדובר בתשלום פיצויים בגין מות בנו של העורר בתאונת דרכים.

באות כח המדינה מתנגדות בכל תוקף לשינוי בתנאי השחרור. לשיטתן, רב הנסתר על הנגלה ככל שהדבר נוגע ליכולותיו הכלכליות של העורר.

דין:

העבירות המיוחסות לעורר חמורות ביותר, במהותן ובהיקפן. הכרעת הדין אמורה להינתן ביום 10.02.15. מכאן הצורך בקביעת תנאי שחרור אשר יבטיחו המשך התייצבות העורר למשפטו או לנשיאת עונשו, אם יורשע. יש להדגיש כי אם יורשע העורר במיחוס לו, הוא צפוי לעונש מאסר משמעותי.

יש יד ורגל לסברה, כמאמר התובעות, שהעורר מתנהל בדרך פתלתלה.

באות כח המשיבה, טענו כי יכולתו הכלכלית של העורר איתנה עד מאוד. ברשותו נכסים המניבים דמי שכירות, **בשיעור של עשרות אלפי שקלים בחודש**. דמי השכירות אינם מועברים לקופת המדינה, חלקם בניגוד לצווים שהוצאו. אות ועדות נוספת להתנהלות העורר הינו תיק חקירה שנפתח נגדו לפיו איים על שוכר נכס כי יעביר את דמי השכירות אליו ישירות, חלף העברתם למדינה.

התובעות מציינות כי כתב אישום בפרשה זו עתיד להיות מוגש בימים הקרובים.

אינני סבור, כמאמר הסנגור, כי כספי הפיצויים יושבו לבטח לעורר לפי שמדובר בכספי פיצויים. הכספים עוקלו על ידי שלטונות מס הכנסה במסגרת הליך אזרחי- על פי סעיף 194(ג) לפקודת מס הכנסה-על מנת להבטיח תשלום חובותיו של העורר, ומכאן שמקור הכסף אינו רלוונטי.

לעורר רכוש רב, הנמצא, לטענת המדינה, בידי ו/או בשליטת מחזיקים שונים, הכולל: נכסי מקרקעין, כלי רכב, ציוד הנדסי מכני, דמי שכירות וכלי שייט. העורר, כך המדינה, נמנע באופן שיטתי מרישום נכסים על שמו. משכך, רשם נכסים שונים על שמות בני משפחה או אחרים ואף נמנע מרישום בפועל אצל רשם המקרקעין או במנהל מקרקעי ישראל, של עסקאות שביצע. לטענת המדינה, אין מדובר ברשימה מלאה וסביר להניח כי ברשות העורר מצויים נכסים נוספים אשר הוברחו על ידו ולא נמצאו.

בבש"פ 2034/12 **אשרף ג'אסר נ' מדינת ישראל**, הביא כבוד הש' זילברטל דברי כבוד הנשיאה בייניש כי קביעת גובה העירבון היא "**פרי מלאכת איזונים**". ראה בבש"פ 3598/09 **מדינת ישראל נ' בן דוד**.

כבוד השופט זילברטל קבע כי: "**האיזון הנדרש הוא בין קביעת ערבון מידתי המתחשב ביכולותיו של העורר, לבין הצורך לקבוע ערבון אפקטיבי, שיהיה בו כדי להרתיע מפני הימלטות מן הדין או משיבוש מהלכי חקירה**" (ראו עניין **בן דוד** הנזכר, וכן בבש"פ 7560/95 **הרוש נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, 20.12.1995)).

יש לציין כי בעניין ג'אסר דובר על עבירות גניבה בסך של כ-18 מיליון ₪ והערבות שנקבעה עמדה על סך 4 מיליון ₪, וגם זאת תוך יציאה מהנחה כי לא כל הכספים מצויים ברשותו של ג'אסר.

לא נעלמו מעיני היות העורר בן 63 שנים, חולה סכרת, כמו גם היעדר עבר פלילי, אך אין באלה להטות את הכף לזכות העורר בקביעת שיעור ההפקדה.

צא וראה אפוא כי סכום ההפקדה במזומן שנקבע, הינו מידתי ואף מקל קמעא עם העורר.

לא אוכל לקבל הערר.

ניתנה היום, י"ג חשוון תשע"ה, 06 נובמבר 2014, במעמד הצדדים.